

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla ... **felperesnek** az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Jogi Képviseleti Főosztály által képviselt **alperes** ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti perében, a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. november 26. napján kelt 9.P.20.587/2007/31. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 32. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illeték Főosztálya felhívására 10.100,- (Tízezeregyszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 7.800,- Ft perköltséget, míg az államnak 10.090,- Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes ügyvédként "A" és "B" jogi képviseletét több perben is ellátta, majd 167.650,- Ft és járulékai összegű megbízási díj megfizetésére kérte őket kötelezni. A Kőszegi Városi Bíróság P.20.243/2004/15. számú ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az 1998. évi XI. tv. 23. § (1) és (2) bekezdése értelmében a szóban létrejött ügyvédi megbízási szerződés tartalmát a felperesnek kellett volna bizonyítani. Az alperes 1.Pf.21.301/2005/5. számú határozatával az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Rámutatott, hogy a felperes által hivatkozott 12/1991. (IX. 29.) IM rendelet és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet az ügyvédi munkadíj és költségek bírósági eljárásban történő megállapítását szabályozzák. A jogi képviselő és az általa képviselt fél

közti jogokat és kötelezettséget nem e rendeletek, hanem a felek közötti megbízási szerződés tartalma alapján lehet megítélni.

A bíróság az ítélete jogi indokolásában kiemelte, hogy a kereseti kérelem megalapozottságához a felperesnek bizonyítania kellett volna az őt ért károsodás tényét, annak összegét, az alperes jogellenes magatartását és a kettő közti okozati összefüggést, továbbá azt, hogy kára rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetve a rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette.

A felperes károkozó magatartásként a bíróság jogszabálysértő mérlegelését jelölte meg. Bírói mérlegelés azonban kártérítés alapjául nem szolgálhat, bírói határozattal okozott jogsérelem elhárítására a rendes és rendkívül jogorvoslatok szolgálhatnak.

A Ptk. 349. §-a alapján előterjesztett kártérítési igényt elbíráló bíróság nem mérlegelheti újra a támadott határozat alapjául szolgáló bizonyítékokat és nem bírálhatja el ismételten az alapügyet.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Kiemelte, hogy ügyfeleivel nem vitatottan visszerthes megbízási szerződést kötött a perbeli képviselő ellátására. A felek abban állapodtak meg, hogy a felperes az ügyvédi díj tekintetében irányadó rendeletekben foglaltak szerint tarthat igényt ügyvédi munkadíjra. A jogszabályok rendelkezései kógenssek, a felek közötti megállapodás hiányában az ügyvédi képviselői díjat e rendeletek alapján kell megállapítani. A bíróság jogsértést követett el, mert a fentiek megsértésével utasította el a felperes keresetét, nem állapított meg ügyvédi munkadíjat, megszegve ezáltal a jogszabályban foglalt kötelezettségét.

A felperes eleget tett bizonyítási kötelezettségének annak igazolásával, hogy az alperesek meghatalmazták. A többit az irányadó jogszabályi rendelkezések szabályozzák. A díjfizetési kötelezettség fennáll, mégpedig a jogszabályban foglalt mértékben.

A felperes fellebbezésében támadta a személyes költségmentesség iránti kérelmét elutasító elsőfokú döntést is, ezzel egyidejűleg bejelentette, hogy keresetét a jelen per költségeire is kiterjeszti.

A fellebbezésében a felperes kifogásolta, hogy az alperes képviselőjében az OITH képviselője jár el, akinek álláspontja szerint a Pp. nem alapozza meg a képviselői jogosultságát. Ezen túlmenően kérte a perköltséggel kapcsolatos ítéleti rendelkezések megváltoztatását is, kifejtve, hogy az OITH jogtanácsosa 50 %-os vasúti díjkedvezményre jogosult, így útiköltségként az elsőfokú eljárásra a B-T viszonylatban 64 km-es másodosztályú vasúti menetjegy ára illeti meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges körben a bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, döntésével, annak indokaival az ítélet tábla is egyetértett, a felperes fellebbezésére figyelemmel csupán csak az alábbiakat emeli ki.

A felperes által "A" és "B" alperesekkel szemben ügyvédi megbízási díj iránti igény érvényesítése tárgyában folyamatban volt peres eljárás során az eljáró bíróság a beszerzett bizonyítékok mérlegelése útján határozott a kereseti kérelemről.

A felperes a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perben keresetét arra alapította, hogy a korábban már jogerős ítélettel lezárult eljárás során a bíróságok a jogszabályokat törvénytől alkalmazták, a jogerős ítélet tehát jogszabálysértő.

Ez a hivatkozás azonban - az alábbiakra tekintettel - nem alkalmas a kereseti kérelem megalapozására, az alperes kártérítési felelősségének megállapítására. A felperes által a keresetlevélben, majd fellebbezésben megjelölt - az ügyvédi munkadíj megállapítása során az alapperben értékelendő - körülmények vizsgálata és értékelése a jogerős ítélettel befejeződött peres eljárás tárgyát képezte.

A Pp. 229.§ (1) bekezdése értelmében a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben vitássá tehessék (anyagilag jogerős).

Az 1997. évi LXVI. tv. 7.§-a úgy rendelkezik, hogy a bíróság határozata mindenre kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság hatáskörét, vagy annak hiányát állapítja meg.

A fentiekre figyelemmel az alapperben értékelt körülmények újbóli vizsgálatára nincs eljárásjogi lehetőség. Erre csupán a jogorvoslati - jogerős bírósági ítélet esetében pedig csak az úgynevezett rendkívüli jogorvoslati - eljárások biztosítanak megfelelő kereteket.

A bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított per nem töltheti be a rendkívüli jogorvoslat szerepét, nem terjedhet ki a jogerős ítélet - bizonyítékok újbóli mérlegelésével történő - érdemi felülbírálatára.

A felperes alaptalanul támadta fellebbezésében a személyes költségmentesség iránti kérelmét elutasító elsőfokú bírósági határozatot. Az e tárgyban született döntés jogerőre emelkedett, a külön fellebbezéssel megtámadható végzésnek az elsőfokú bíróság ítéletével együtt való felülbírálatára a Pp. 254.§ (1) bekezdés utolsó fordulata nem biztosít eljárásjogi lehetőséget.

A felperes fellebbezési eljárás során előadott jogi álláspontjával szemben a személyes költségmentesség iránti kérelme elutasítása folytán nem volt az elsőfokú bíróságnak lehetősége - a kereseti illeték megfizetése hiányában - a felperesi kereseti kérelem idézés kibocsátása nélküli elutasítására, mert az Itv. 62.§ (1) bekezdés g./ pontja értelmében a feleket a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perben jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül illeték-feljegyzési jog illeti meg.

A felperesnek az OITH képviseleti joga hiányával kapcsolatosan kifejtett fellebbezési álláspontja az alábbiak szerint nem alapos.

A Pp. 67.§ (1) bekezdés j./ pontja szerint a perben meghatalmazottként eljárhat az, akit erre külön jogszabály feljogosít. Az 1997. évi LXVI. tv. 39.§-ának j./ pontja értelmében a bíróságok jogi képviseléről az OIT gondoskodik. Ez a jogszabályi rendelkezés alapítja meg tehát a perben az OITH-nak az alperesek képvisellete iránti jogosultságát.

Az alperesi képviselő alappal tartott igényt a bírósági tárgyaláson gépkocsival történő megjelenésének költségeire, ez ugyanis az alperes célszerű, jóhiszemű, gazdaságos pervitele

keretébe tartozó eljárási cselekményének minősül, az ezzel kapcsolatosan felmerült költséget a Pp. 75.§ (1) bekezdése perköltségnek minősíti.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdésének első fordulata alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése továbbá az Itv. 59.§ (1) bekezdés második fordulata és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak a fellebbezési eljárási illetékből álló másodfokú perköltséget.

Győr, 2009. november 2. napján

Dr. Világi Erzsébet s.k..	Maurer Ádám s.k..	Szalay Róbert s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó